

SESJA POSTEROWA
(22 maja, 15:00 – 16:00)

1. And the award for best activist goes to...: a thematic analysis of political rhetoric in celebrity acceptance speeches

Adam Anusewicz (Uniwersytet Warszawski), Franciszek Kozicki (Uniwersytet Warszawski)

This study investigates the rhetoric and structure of political messages in televised acceptance speeches. Thematic analysis was carried out with an inductive approach; eleven speeches from major 2025 and 2026 award ceremonies, including the Grammys, Oscars, Emmys, and Golden Globes, were the basis for the analysis. The analysis identified four primary themes: Rhetorical Strategies, Identity, Advocacy, and Causes. Findings reveal that speakers prioritize comprehensibility through the use of short, repeatable slogans and phrases, as well as strategic placement of political messages at the conclusion of their speeches to ensure a lasting impact. They also invoke positive and negative emotions in their audiences to elicit stronger reactions and present themselves as authentic in their delivery. Furthermore, celebrities bridge the gap between their public status and the audience by invoking individual and group identities—positioning themselves as parents, immigrants, or allies to enhance the legitimacy of their message. The study concludes that acceptance speeches are constructed rhetorical performances where celebrities utilize pathos and personal heritage to advocate for both immediate geopolitical crises, such as the conflict in Gaza, and enduring systemic issues like LGBTQ+ rights and antisemitism. Ultimately, these speeches serve as a vital platform for celebrity activism, where award recipients have to navigate their status to deliver a self-aware message within a highly constricted time frame.

2. Advise me, doctor': a qualitative study of reactions to AI-generated doctors on YouTube

Bartosz Zarzycki (College of Interdisciplinary Individual Studies in Humanities and Social Sciences, Faculty of Psychology, University of Warsaw, Poland), Bruno Buras (Faculty of Psychology, University of Warsaw, Poland)

There is a growing demand for medical information on the Internet and a new provider has emerged. The recent influx of AI-generated presenters sharing stories of their patients and offering health advice online raises new questions about how audiences interpret and engage with the novel social phenomenon, which is the appearance of such synthetic experts. This study examines how commenters respond to AI-generated doctors claiming medical authority and providing health advice on YouTube. Comment sections from videos across 11 channels featuring AI-generated health experts were analyzed using a constructivist grounded theory approach. The analysis identified several interpretive stances toward the AI presenter. Some viewers recognized and called out the use of artificial intelligence. Others attributed personhood to the presenter, addressing the AI avatar as a doctor and sometimes asking for more personalized advice. The third group engaged with the content of the video pragmatically, focusing on the information. These interpretations shaped different forms of participation in the comment sections, including agreement or disagreement with the advice, requests for additional advice, and complaints about the video's content, length or form, occasionally even sharing personal experiences, opinions or viewing strategies to save time. The findings suggest that the authority of AI-generated doctors is actively negotiated through audience interpretation and interaction in online comment spaces. A supplementary content analysis indicated that negative feedback was the most common response to the videos. However, recognition that the presenter was AI-generated did not necessarily mean viewers rejected the advice - some nevertheless expressed agreement with the recommendations or stressed the need to evaluate the advice on its own merits. An additional content analysis of the video titles uploaded to such channels revealed that most often seniors become their primary target.

3. Moja klasa - znaczenie przynależności do wspólnoty klasowej dla adolescentów neuroróżnorodnych: perspektywa uczniów i nauczycieli.

Gabriela Kleczkowska (Wydział Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego)

Poczucie przynależności stanowi ważny element w rozwoju tożsamości i samooceny adolescentów. Uczniowie neuroróżnorodni należą do grupy zagrożonej wykluczeniem ze wspólnoty klasowej oraz ograniczeniem możliwości budowania relacji z rówieśnikami, które w okresie dojrzewania stanowią podstawę dla budowania swojej odrębności i indywidualności. Przeprowadzono 9 wywiadów z uczniami w wieku od 12 do 15 lat oraz 4 wywiady z nauczycielami-wychowawcami, które skupiały się na poznaniu perspektywy tych dwóch grup i znalezieniu czynników, które są źródłem wsparcia i rozwoju poczucia przynależności uczniów neuroróżnorodnych w środowisku szkolnym. Wywiady przeanalizowane zostały z użyciem metody analizy tematycznej w podejściu fenomenologicznym. Źródłem poczucia przynależności do wspólnoty klasowej była dla uczniów akceptacja rówieśnicza, bycie chcianym w grupie i wybieranym do wspólnych aktywności. Uczniowie mieli trudność we wskazaniu własnych wewnętrznych cech, które w sobie lubią i często czuli się gorsi od innych. W swoich narracjach poruszali tematy związane z wykluczeniem, wyłączeniem z grupy rówieśniczej, jednak nie identyfikowali ich jako szczególnie trudne lub nieprzyjemne. Często ich wgląd w rozumienie danej sytuacji był ograniczony. W wielu wypowiedziach podkreślali, że nie rozumieli intencji drugiej osoby i przyczyn jej zachowania. Podkreśla to ważną rolę obecności i wsparcia empatycznego nauczyciela-wychowawcy, zapewniającego poczucie bezpieczeństwa. Nauczyciele mieli szeroką wiedzę o funkcjonowaniu dzieci, ich szczególnych potrzebach, mocnych stronach oraz sytuacji rodzinnej. Najczęściej wskazywaną przez nauczycieli strategią wspierania przynależności uczniów neuroróżnorodnych do wspólnoty klasowej było budowanie świadomości całej wspólnoty na temat neuroróżnorodności i inkluzywności oraz rozwiązywanie konfliktów poprzez identyfikowanie i definiowanie problemu wraz z uczniami. Największą trudność w integracji uczniów neuroróżnorodnych jest zbyt mała liczba godzin poświęconych na budowanie relacji. Żaden z nauczycieli nie znał programów edukacyjnych dedykowanych uczniom neuroróżnorodnym, choć wszyscy regularnie brali udział w szkoleniach proponowanych przez szkołę. Przeprowadzone badanie uwidoczniło rolę poczucia przynależności w okresie dojrzewania oraz ukazało znaczenie obecności uważnego i podążającego za potrzebami uczniów nauczyciela jako lidera konstytuującego sposób funkcjonowania wspólnoty klasowej.

4. How family relationships foster psychological resilience in older adults: insights from classic grounded theory

Joana Butėnaitė-Switkiewicz (Mykolas Romeris University, Vilnius, Lithuania)

Older adults are among the population groups most vulnerable to mental health challenges, including loneliness, depression, anxiety, and reduced psychological well-being. In the context of population ageing, understanding the factors that strengthen psychological resilience in later life is increasingly important. Although social support has been widely discussed, less is known about how family relationships specifically contribute to resilience from the perspective of older adults themselves. The aim of this study is to explore how family relationships foster psychological resilience in older adults. This study employed a Classic Grounded Theory methodology. Sixteen semi-structured interviews were conducted with psychologically resilient individuals aged 63 and older living in Lithuania who reported satisfaction with their personal relationships. Data collection and analysis followed grounded theory procedures, including coding, the constant comparative method, memo writing, theoretical sampling, and theoretical saturation. The findings indicate that family relationships play a key role in fostering psychological resilience. Four main processes were identified: finding meaning through family roles, maintaining emotional connection and dialogue, exchanging mutual emotional and practical support within family networks, and drawing strength from family history and intergenerational ties. These results highlight the importance of family bonds as a significant resource for resilience in later life and suggest the value of family-oriented approaches in promoting older adults' well-being.

5. „Co to znaczy być raperem?” Narracje tożsamościowe twórców rapu

Miłosz Strzałkowski (Uniwersytet Warszawski), Anna Cierpka (Uniwersytet Warszawski)

Muzyka rap w kulturze popularnej cieszy się dużym zainteresowaniem. Fenomen kultury hip-hop oraz jej wpływu na młode pokolenia często analizowane są w badaniach zarówno z dziedziny psychologii, jak i socjologii. Zaskakująca jest zatem niewielka liczba eksploracji dotyczących samych twórców rapu. Narracje tożsamościowe raperów mogą być źródłem unikalnych informacji dla badaczy - znaczeń zawartych w kulturze oraz subiektywnie nadawanych doświadczeniom. Celem badania własnego jest zrozumienie fenomenu bycia raperem, eksploracja narracji tożsamościowych osób określających się jako raperzy. Tak określony cel domaga się metodologii jakościowej - posłużono się Interpretacyjną Analizą Fenomenologiczną (IPA). Przeprowadzono sześć częściowo ustrukturyzowanych wywiadów, w których udział wzięli polscy raperzy profesjonalnie zajmujący się tworzeniem muzyki hip-hop. Analiza zgromadzonego materiału doprowadziła do skonstruowania siedmiu grupowych tematów doświadczeniowych (GET): „Raper musi być autentyczny”, „Terapeutyczna rola tworzenia rapu”, „Raperzy postrzegani są stereotypowo”, „Tworzenie jest najważniejsze”, „Bliscy mają fundamentalne znaczenie w życiu”, „Rap to wywieranie wpływu na innych”, „Codzienność jest wielowymiarowa, ale nierozłącznie związana z rapem”. Wnioski z badania mogą przyczynić się do rozumienia konstruowania tożsamości w ramach rzeczywistości wykreowanej kulturowo.

6. Bezpieczna przestrzeń do rozmowy: wady i zalety grupy fokusowej

*Aleksandra Budzisz (Uniwersytet Warszawski), Aleksandra Młodysz (Uniwersytet Warszawski),
Monika Mordawska (Uniwersytet Warszawski)*

Zogniskowany wywiad grupowy, nazywany również grupą fokusową, to metoda jakościowa stosowana powszechnie w naukach społecznych. Szczególnie często znajduje zastosowanie w marketingu, w badaniach rynku czy mediów. Coraz częściej jest również wykorzystywana w innych rodzajach badań, w tym psychologicznych, które mogą czerpać korzyści z wykorzystania procesów grupowych. Interakcja odpowiednio dobranych pytań badawczych z ciekawie poprowadzoną dynamiką grupy może prowadzić do interesujących wypowiedzi w różnego rodzaju badaniach. Wystąpienie ma na celu zaprezentować konkretny przykład użycia zogniskowanego wywiadu grupowego w badaniu nad rolą przestrzeni klasztornej w życiu zakonników. W wywiadzie wzięły udział trzy osoby, zamieszkujące jeden klasztor. Został on przeprowadzony w jednej z sal klasztornych, dostępnych dla osób świeckich. Pomiedzy osobami uczestniczącymi w badaniu wystąpiła wyjątkowa dynamika. Stworzyły swego rodzaju spójną narrację pełną humoru i refleksji. Rozmowa obejmowała tematy związane z duchowością, samotnością, przemijaniem oraz specyficzną architekturą przestrzeni klasztornej. Jednakże, istniejąca między nimi relacja “braterska” oraz nierówna hierarchia mogły wpłynąć na trudności w dzieleniu się niektórymi osobistymi doświadczeniami. Zaprezentuję wady i zalety zastosowania grupy fokusowej w badaniu oraz w jaki sposób wybór miejsca na przeprowadzenie wywiadu może wpływać na dynamikę grupy. Przedyskutuję specyficzną dynamikę grupy fokusowej, której uczestnicy mają bliskie relacje oraz występuje między nimi pewnego rodzaju relacja hierarchiczna. Wreszcie, postaram się pokazać, jak ważna jest refleksyjność moderatora, umiejętność podążania za osobami uczestniczącymi w badaniu i elastyczne dostosowywanie języka oraz scenariusza do ich potrzeb.

7. Biografie użytkowników kodeiny w Polsce. Projekt badania jakościowego

Maja Piotrowska (Uniwersytet Jagielloński)

Celem wystąpienia jest prezentacja projektu badania biograficznego dotyczącego użytkowników kodeiny w Polsce. Kodeina jest opioidem dostępnym w Polsce bez recepty i bywa postrzegana jako substancja relatywnie bezpieczna, co może prowadzić do jej nadużywania oraz niedoszacowania skali problemu. W badaniach nad używaniem substancji psychoaktywnych stosunkowo rzadko analizuje się, w jaki sposób wzorce ich używania zmieniają się w przebiegu biografii jednostki. Osoby używające mogą jednak modyfikować zarówno swoje motywacje do jej przyjmowania, jak i stosunek do samej substancji. W wystąpieniu zostanie przedstawiona metodologia badań biograficznych rozwinięta przez Fritza Schützego, ze szczególnym uwzględnieniem koncepcji struktur procesowych w biografii. Pokazane zostanie, w jaki sposób podejście to umożliwi uchwycenie dynamiki doświadczeń jednostek oraz analizę używania substancji jako procesu osadzonego w szerszym kontekście życiowym. Na tym tle zaprezentowany zostanie projekt własnych badań, których celem jest zbadanie zjawiska używania kodeiny w Polsce przy wykorzystaniu metod jakościowych. Omówiony zostanie plan realizacji badania, obejmujący przeprowadzenie wywiadów biograficznych z osobami używającymi kodeiny. Wystąpienie ukaże również, w jaki sposób metodologia Schützego może zostać zastosowana do analizy zgromadzonych narracji, umożliwiając rekonstrukcję trajektorii używania kodeiny oraz zrozumienie jej znaczenia w biografii badanych osób. Proponowane badanie stanowi próbę pogłębienia wiedzy na temat słabo rozpoznanego zjawiska oraz wskazania potencjału metod biograficznych w analizie używania substancji psychoaktywnych.

8. Między Biblią a ewolucją: jakościowa analiza doświadczeń polskich ewangelikalnych kreacjonistów

Arkadiusz Hess (Uniwersytet Warszawski), Michał Stefanowicz (Uniwersytet Warszawski), Joanna Stanilewicz (Uniwersytet Warszawski), Agnieszka Sternak (Uniwersytet Warszawski)

Celem badania było zrozumienie, jak osoby określające siebie jako ewangelikalni kreacjoniści doświadczają napięcia między wiarą religijną a naukowym dyskursem o ewolucji. Zastosowano jakościowy projekt badawczy oparty na Analizie Tematycznej. Przeprowadzono częściowo ustrukturyzowane wywiady z czworgiem młodych dorosłych (22–25 lat) wywodzących się ze środowisk ewangelikalnych i określających siebie jako kreacjonistów. Dobór próby miał charakter celowy, a rekrutację prowadzono metodą kuli śnieżnej. Analizę przeprowadzono zgodnie z procedurą Braun i Clarke (2006), z uwzględnieniem refleksyjności zespołu badawczego oraz wrażliwości religijnej i kulturowej uczestników badania. Wyróżniono osiem powiązanych obszarów tematycznych: tożsamość religijną, relację z Bogiem, wiarę i duchowość, praktyki religijne, interpretację Biblii, rozumienie kreacjonizmu i ewolucji, ogólny dialog nauki i religii oraz edukację i dialog społeczny. Wyniki pokazują, że uczestnicy konsekwentnie traktują Biblię jako ostateczny autorytet, jednak ich stanowiska są bardziej zniuansowane, niż sugerowałby utrwalony w społeczeństwie stereotyp „antynaukowego kreacjonizmu”. Badani dopuszczali niedosłowne (non literal) interpretacje biblijnej narracji o stworzeniu i akceptowali zmiany mikroewolucyjne, przy jednoczesnym odrzuceniu makroewolucyjnego pochodzenia człowieka. Duże znaczenie przy tym miała osobista relacja z Bogiem, stanowiąca główny punkt odniesienia w ocenie twierdzeń naukowych. Jednocześnie uczestnicy deklarowali gotowość do pokojowego dialogu między nauką a religią oraz poparcie dla bardziej pluralistycznego języka, zarówno w edukacji jak i w dyskursie naukowym. Wyniki sugerują, że ewangelikalny kreacjonizm można rozumieć nie jako jednorodną postawę odrzucenia nauki, lecz jako złożony sposób negocjowania granic między wiarą, wiedzą i tożsamością.